

Věc C-592/19

**Shrnutí žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podle článku 98 odst. 1
jednacího řádu Soudního dvora****Datum doručení:**

2. srpna 2019

Předkládající soud:Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n.º 05 de Barcelona
(Španělsko)**Datum předkládacího rozhodnutí:**

15. července 2019

Žalobce:

SI

Žalovaný:

Subdelegación del Gobierno en Barcelona

Předmět původního řízení

Předmětem hlavního řízení je zamítnutí žádosti o přiznání postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta státnímu příslušníkovi třetí země z důvodu záznamu v rejstříku trestů.

Předmět a právní základ předběžné otázky

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce je založena na článku 267 SFEU.

Předmět žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce spočívá v zásadě v určení, zda je se směrnicí Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty, konkrétně s jejím článkem 4 a čl. 6 odst. 1, slučitelný výklad, který Tribunal Supremo dává vnitrostátní právní úpravě týkající se přiznání postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta, podle kterého je záznam v rejstříku trestů dostačujícím důvodem k odmítnutí takového postavení, aniž je třeba zohlednit další faktory.

Předběžná otázka

Mají být článek 4 a čl. 6 odst. 1 směrnice 2003/109/ES vykládány v tom smyslu, že záznam v rejstříku trestů jakékoli povahy je dostačujícím důvodem k odmítnutí přístupu k postavení dlouhodobě pobývajícím rezidenta, aniž je třeba zohlednit délku pobytu a existenci a vazeb na zemi pobytu?

Uplatňovaná ustanovení unijního práva

Ustanovení unijního práva

Směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícím rezidenty (dále jen „směrnice 2003/109“): body 4, 6 a 8 odůvodnění a články 1 a 4 a čl. 6, zejména odstavce 1 a 7

Unijní judikatura

Rozsudek ze dne 26. dubna 2012, Komise v. Nizozemsko, C-508/10, EU:C:2012:243: body 65 a 75

Rozsudek ze dne 18. října 2012, Singh, C-502/10, EU:C:2012:636: body 44 a 45

Uvedené předpisy vnitrostátního práva

Ustanovení vnitrostátního práva

Ley Orgánica 4/2000, de 11 de enero, sobre derechos y libertades de los extranjeros en España y su integración social (zákon č. 4/2000 ze dne 11. ledna 2000, o právech a svobodách cizinců ve Španělsku a o jejich sociální integraci; dále jen „LO 4/2000“): článek 32, zejména odstavce 1 a 2

Real Decreto 557/2011, de 20 de abril, por el que se aprueba el Reglamento de la [LO 4/2000] (královské nařízení 557/2011 ze dne 20. dubna 2011, kterým se schvaluje nařízení o LO 4/2000), ve znění Ley Orgánica 2/2009 (dále jen „RD 557/2011“): čl. 148 odst. 1 a čl. 149 odst. 2 písm. f) a odst. 3

Vnitrostátní judikatura

Rozsudek Tribunal Supremo (Nejvyšší soud) (dále jen „STS“) 1150/2018 ze dne 5. července 2018, podle kterého pouhá existence jakéhokoli záznamu v rejstříku trestů znamená bez dalšího zamítnutí žádosti o postavení dlouhodobě pobývajícím rezidenta.

Rozsudek Tribunal Constitucional (Ústavní soud) 201/2016 ze dne 28. listopadu 2016 (citovaný nepřímou ve výše uvedeném rozsudku Tribunal Supremo), který

analyzuje hodnocení různých okolností v případě vyhoštění za spáchání trestného činu.

Stručné shrnutí skutkového stavu a řízení

- 1 Dne 24. září 2017, SI, držitel povolení k pobytu a pracovního povolení, požádal o udělení postavení dlouhodobě pobývacího rezidenta. SI pracuje na základě smlouvy na dobu neurčitou a podle zápočtového listu ze dne 3. ledna 2018 celkem 3 roky, 4 měsíce a 12 dnů přispívá do systému sociálního zabezpečení.
- 2 Při zpracování žádosti vydalo policejní ředitelství negativní zprávu na základě toho, že SI byl v roce 2013 zadržen v Barceloně za falšování dokumentů, aniž však provedlo jakékoli další zkoumání, zda toto zadržení vedlo k trestnímu stíhání. Osvědčení vydané ústředním rejstříkem trestů konstatuje, že SI byl za činy spáchané v roce 2011 odsouzen rozsudkem ze dne 17. října 2016 jako pachatel trestného činu falšování veřejných dokumentů k trestu odnětí svobody v délce 11 měsíců. Výkon trestu odnětí svobody byl podmíněně odložen na 2 roky od vydání rozsudku, takže trest měl být s konečnou platností prominut dne 17. října 2018.
- 3 Usnesením ze dne 30. října 2017 Subdelegación del Gobierno en Barcelona odmítl SI udělit postavení dlouhodobě pobývacího rezidenta a odůvodnil to předchozí negativní policejní zprávou a existencí záznamu v rejstříku trestů, který může být důvodem pro vyhoštění podle čl. 57 odst. 2 LO 4/2000. SI podal proti uvedenému usnesení správní odvolání, které bylo zamítnuto usnesením ze dne 13. března 2018.
- 4 SI proti posledně uvedenému usnesení podal správní žalobu, která vedla k podání této žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce.

Základní argumenty účastníků původního řízení

- 5 Před vyhlášením rozsudku vyslechl předkládající soud účastníky řízení ohledně možnosti položit předběžnou otázku Soudnímu dvoru Evropské unie. Žalobce se v tomto ohledu nevyjádřil a Subdelegación del Gobierno, žalovaný, byl proti podání žádosti s tím, že jde o již vyřešenou otázku.

Stručné uvedení důvodů žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

ŠPANĚLSKÁ PRÁVNÍ ÚPRAVA

- 6 Článek 32 LO 4/2000 stanoví, že právo na postavení dlouhodobě pobývacího rezidenta mají osoby, které měly ve Španělsku povolení k dočasnému pobytu nepřetržitě po dobu pěti let a splňují zákonem stanovené podmínky. Článek 149 odst. 2 písm. f) RD 557/2011 stanoví, že k žádosti o přiznání postavení dlouhodobě pobývacího rezidenta musí být přiložen výpis z rejstříku trestů, v němž nesmí být uvedeny tresty za činy uvedené ve španělském právním řádu.

NE SOULAD JUDIKATURY A ROZSUDKU TRIBUNAL SUPREMO ZE DNE 5. ČERVENCE 2018 (1150/2018)

- 7 Uvedené vnitrostátní předpisy vedly k protichůdným výkladům ze strany španělských soudů. V zásadě šlo o opačné názory: na jedné straně mechanický přístup, který spočíval v jasném a jednoduchém zamítnutí povolení, pokud existuje záznam v rejstříku trestů; na druhé straně hodnotící přístup, který předpokládal individuální přezkum situace dotčené osoby, což znamenalo provést posouzení skutkových okolností a trestů, které měly vliv na konečné určení, zda v případě získání povolení představují skutečnou, aktuální a dostatečně závažnou hrozbu, která ovlivní zásadní zájem společnosti; další přístupy neměly neexistenci záznamu v trestním rejstříku za požadavek pro poskytnutí povolení.
- 8 Rozsudek Tribunal Supremo (1150/2018) ze dne 5. července 2018 rozhodl v této otázce a konstatoval, že pouhá existence jakéhokoli záznamu v rejstříku trestů znamená bez dalšího zamítnutí žádosti o postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta.
- 9 Uvedený soud měl za to, že skutečnost, že čl. 149 odst. 2 písm. f) RD 557/2011 vyžaduje předložení výpisu z rejstříku trestů, v němž nesmí být uvedeny tresty za činy uvedené ve španělském právním řádu, znamená požadavek neexistence záznamu v rejstříku trestů. Konstatoval, že není možné, aby jedním z požadavků pro povolení k dočasnému pobytu byla neexistence záznamu v rejstříku trestů, avšak pro povolení výhodnějšího postavení dlouhodobého rezidenta by tento požadavek nebyl určující. Měl také za to, že tento výklad není v rozporu se směrnicí 2003/109 a konstatoval, že státní příslušníci třetích zemí, kteří si přejí získat a zachovat postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta nemohou představovat nebezpečí pro veřejný pořádek a veřejnou bezpečnost, mezi což lze zahrnout existenci záznamu v rejstříku trestů. Uvedený soud poznamenal, že na základě judikatury Tribunal Constitucional a v rámci doslovného výkladu ustanovení týkajících se vyhoštění dlouhodobě pobývajících rezidentů, je v případech vyhoštění skutečně třeba posuzovat řadu okolností, což však není nutné v případě udělování povolení k dlouhodobému pobytu; konstatoval, že je přiměřená větší přísnost ohledně požadavků nutných k získání postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta, než v případech vyhoštění cizince, který již toto postavení získal.

ÚVAHY PŘEDKLÁDAJÍCÍHO SOUDU

- 10 Předkládající soud má za to, že existuje zjevný rozpor mezi směrnicí 2003/109 a španělskou právní úpravou, což je viditelné díky výkladu, který jí dává Tribunal Supremo ve výše uvedeném rozsudku 1150/2018.
- 11 Podle předkládajícího soudu rozsudku Tribunal Supremo 1150/2018 poskytuje posílenou ochranu dlouhodobě pobývajícím rezidentům, avšak nikoli žadatelům o postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta, a opomíjí, že hlavním kritériem pro udělení postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta musí být pobyt, jak uvádí

bod 6 odůvodnění směrnice 2003/109. Ačkoli článek 6 směrnice upravuje možnost odepřít postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta z důvodů veřejného pořádku či veřejné bezpečnosti, rovněž uvádí, že při přijímání takového rozhodnutí členský stát posoudí závažnost nebo druh protiprávního jednání proti veřejnému pořádku nebo veřejné bezpečnosti nebo nebezpečí, které od také osoby hrozí, s přiměřeným ohledem na délku pobytu a vazby na zemi pobytu.

- 12 Nicméně výklad učiněný Tribunal Supremo pomíjí přednost, kterou směrnice dává skutečnosti pobytu a stanoví výlučné kritérium: jakýkoli záznam v trestním rejstříku je tedy, bez ohledu na závažnost činu, na kterém se záznam zakládá, a bez jakéhokoli hodnocení ostatních individuálních okolností žadatele, jak vyžaduje čl. 6 odst. 1 druhý pododstavec směrnice 2003/109, vede k zamítnutí žádosti o postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta.
- 13 Předkládající soud má tedy za to, že pokud se uplatní vnitrostátní předpisy podle výkladu na základě rozsudku Tribunal Supremo 1150/2018, nelze provést žádné posouzení osobní a pracovní situace žadatele, ani stavu výkonu trestu (podmíněně odloženého či zastaveného), ani spáchaného deliktu, ani dalších okolností, dokud nejsou záznamy z rejstříku vymazány.

PRACOVNÍ DOKUMENT